GERÇEĞİN MASALI

sennur sezer

resimleyen

semra bulut

evrensel çocuk kitaplığı

şiir / 2. basım

evrensel çocuk kitaplığı

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul
ve Esaslar Hakkında Yönetmeliği'nin
5. maddesinin 2. fıkrası gereğince
bandrol taşıması zorunlu değildir.

GERÇEĞİN MASALI

Sennur Sezer

Resimleyen
Semra Bulut

Doğa **B**asın **Y**ayın
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı **Blv**. Kamerhatun **Mah**.
Alhatun **Sk**. **No**: 25
Beyoğlu İstanbul
T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87
www.evrenselbasim.com
cocuk**@**evrenselbasim.com
info**@**evrenselbasim.com

Evrensel Basım Yayın **477**
Evrensel Çocuk Kitaplığı **21**
Gerçeğin Masalı: **Sennur Sezer**
Resimleyen: Semra Bulut
Kapak Tasarım: Bahar Eroğlu
Logo Tasarım: Savaş Çekiç
Birinci Basım: Kasım 2004 - İkinci Basım: Kasım 2014 • İstanbul
ISBN 978-975-8745-21-0
©Evrensel Basım Yayın 2003 • Sertifika No: 11015

Baskı: Ezgi Matbaacılık Tekstil Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti
Sanayi Cd. Altay Sok. No: 14 Yenibosna / İstanbul • Sertifika No: 12142
T: 0212 452 23 02 - www.ezgimatbaa.net

GERÇEĞİN MASALI

GERÇEĞİN MASALI'nın yazarı Sennur Sezer, tanınmış şair ve yazarlarımızdandır. 1943 yılında Eskişehir'de doğdu. Yedi yaşında İstanbul'a gelerek ilk ve orta öğrenimini burada tamamladı. Genç yaşta fabrika işçiliği, ardından yayınevleriyle ansiklopedilerde redaktörlük yaptı. Gazetelerde, dergilerde şiir ve yazıları çıktı. İlk şiir kitabı Gecekondu 1964 yılında yayınlandı.

Kadın duyarlığı, çocuklara ve dünyaya sahip çıkan bir ana sevecenliği ile örülü şiirlerini on kitapta topladı. Şiirlerinden yapılan bir seçme, Bir Annenin Notları (2002) adıyla yayımlandı.

Çocuklar için yazdığı elinizdeki Gerçeğin Masalı adlı şiir kitabından başka Pencereden Bakan Çocuk (şiirler), Sümüklü Böceğin Masalı (şiir-masal), Gece Uyumayı Sevmeyen Çiçek (öykü), Keloğlan ile Köse (masal-öykü) gibi kitapları vardır.

Sennur Sezer, çocuklara yönelik olarak yazdığı şiir ve öykülerinde çocukların mutlu olacağı bir sevgi ve barış dünyasının özlemini yansıtır.

2012 yılı Pen Şiir Ödülü'nün sahibi olan Sennur Sezer, ayrıca Pencereden Bakan Çocuk kitabıyla, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği'nin seçtiği "15 Yılın En İyi Çocuk Şiirleri Kitabı Ödülü"nü, Keloğlan ile Köse kitabı ile de Sıtkı Dost Çocuk Edebiyatı Ödülü'nü aldı.

AHMET'İN SORULARI
AYŞE'NİN YANITLARI

Altı yaşındaki oğlum
Resim yapıyor, gece resmi.
Göğü siyaha boyuyor, ağaçları yeşile
Anlamıyorum...
Dokuz yaşındaki kızım açıklıyor:
"Gece görmesek de ağaçlar yeşil kalır."

Sonra onlar bana sorular soruyorlar
En zor soruları çocuklar sorar
Hele yaşamamışlarsa açlığı, savaşları
Fotoğraflara şaşarlar
Çocuklarım gibi.

Oğlum Ahmet üç aydır okulda,
Okumak istiyor bütün kitapları.
Kızım Ayşe dört yıldır okullu olmanın güveniyle
Çözmek istiyor bütün sorunları.
İşte Ahmet'in soruları,
Ve Ayşe'nin yanıtları.

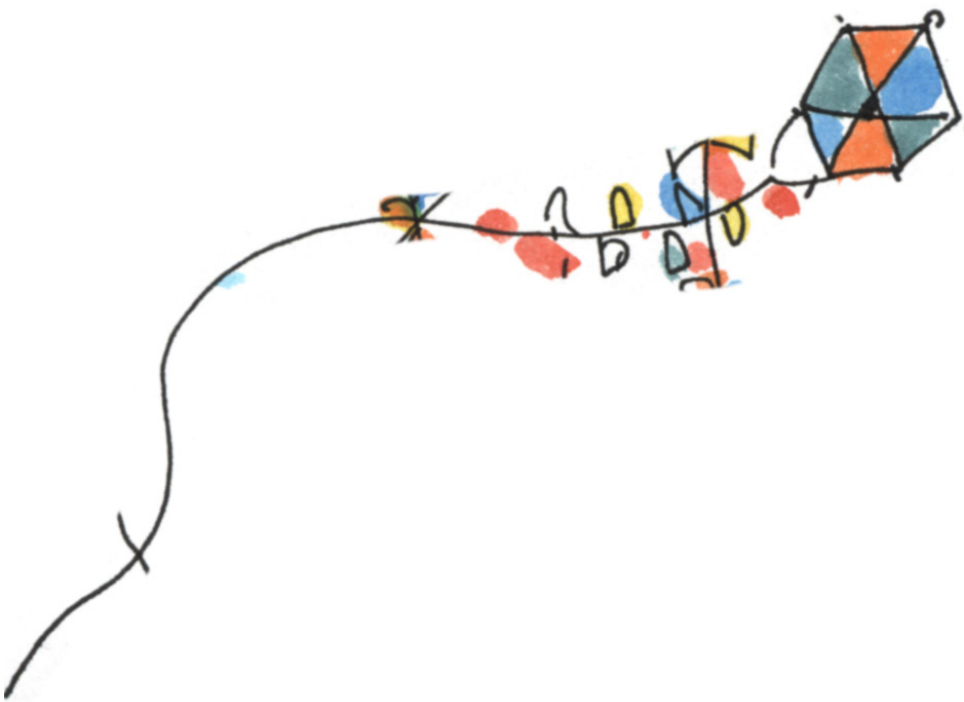

ÇIRAK ÇOCUKLAR

Ayşe'nin huysuzluğu üstünde,
Çözüp çözüp örüyor saçlarını.
Ahmet de ordan oraya fırlatıyor pabuçlarını
Sızlanıyor:
"Çocuklar yapmış bunları..."
Ayşe elinde kordelası dikiliyor
Okul saati geldi geç kalacaklar.
"Ne oluyor?" diyorum.

Biri bırakıp biri anlatıyor:
"Çocuklar çalışıyormuş fabrikalarda."
"Okula gidemiyorlarmış."
Bir belgesel izlemişler
Sinirliler
Beni suçlar gibiler
Beni ve bütün dünyayı.
Sevineyim mi üzüleyim mi bilemiyorum.

En iyisi soru sormak:
– Çocuklar neden çalışmasın fabrikalarda?
Yanıtlar iki baştan:
– Küçüktür onların elleri
– Oyun ister, kalem ister.
Ayşe'nin gözleri de yaşlı
– Yorulurlar, bize ilenirler,
Anne çalıştırmasınlar çocukları!
"Ekmeğinizde de onların tuzu var" diyemiyorum
"Sürüleri de onlar güderler."
– Nasıl engelleyelim, diyorum, söyleyin
– Yazın, diyorlar, kocaman yazın gazetelere
Çalıştırmasınlar çocukları!

ÇOCUK YILI

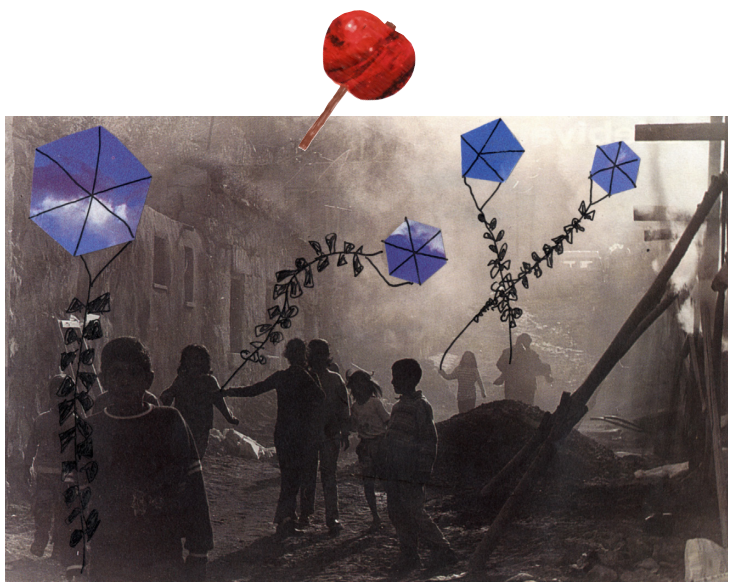
Ahmet'in elinde takvim
Çizip boyuyor kimi günleri
Ayşe boğuşuyor okul ödeviyle.
– Çocuk yılı nedir anne?
Yarıda bırakıp bulaşığı
Masanın başına oturuyorum
Başlıyorum anlatmaya:
"Çocuk hakları bildirgesi"

– Onu biliyorum. Bütün çocuklar
Özgürdür. Beslenmelidir.
– Ama ben bilmiyorum abla,
Ne zaman çıkmış bu yasa?
– Yasa değil Ahmetçiğim bildirge
(Bu Ayşe)
– Siz doğmadan önce.
(Bu da ben)
– Ama kimse dinlemiyor ki bu bildirgeyi anne.

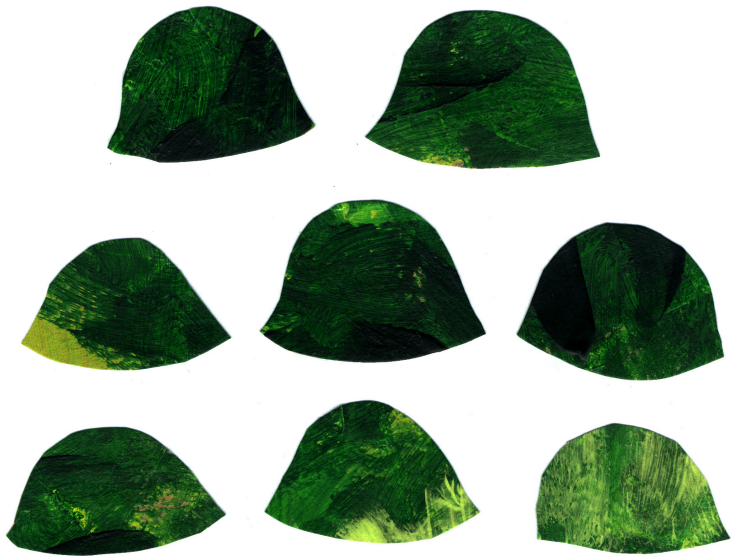

Ayşe fotoğraflı bir dergi uzatıyor
Şiş karınlı aç çocuklar
Ölü bebekler...
Ne söyleyeceğimi beklemeden
Ahmet konuşuyor:
– Kim öldürmüş bu çocukları,
Neden yargılamıyorlar?
Nerde çocuk bayramı?
Ayşe yardım etmeye çalışıyor:
– 1979 yılı dünya çocuk yılı.
– Yalnız 79 yılı mı? Sonra..
Sonra kimse düşünmeyecek mi çocukları?

SAVAŞ VE ANNELER

Bir haber filmini
Ahmet çığlık gibi bir soruyla
bölüyor:
– Kim bu öldürenler çocukları?
Ayşe durur mu atılıyor:
– Düşman askerleri... Savaş var.
– Kim doğurmuş bunları,
Yok mu onların anaları?
– Hiç öyle şey olur mu kardeşim,

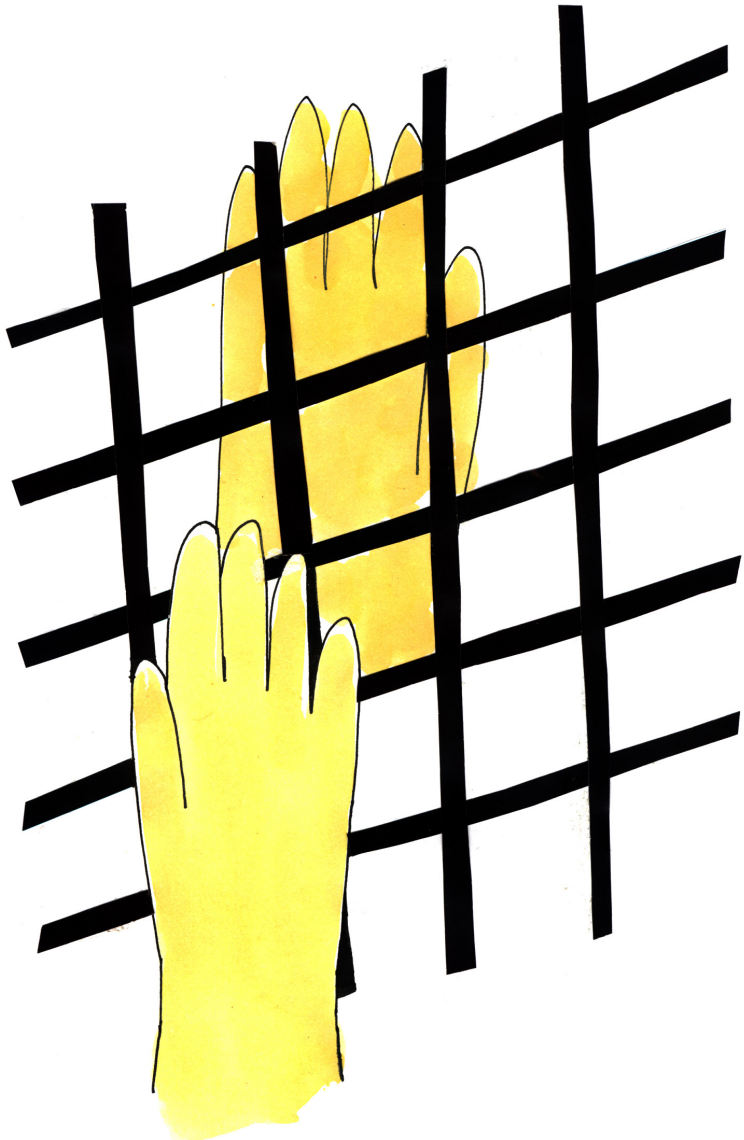
Anasız doğar mı insan?
– Peki, kadınlar da mı acımasız
Söylemezler mi oğullarına
Çocuklara, silahsızlara
acımalarını?
Ayşe kararsız,
– Bilmem belki ölmüştür anneleri
Soralım anneme en iyisi.
Savaşta doğmuş
Babam da bilir belki.

TÜRKİYE VE KOMŞULARI

– Anne bana söylesene
Nasıl denir "merhaba" komşularda?
– Ne demek nasıl denir?
– Komşuları varmış Türkiye'nin
Ordaki çocuklara nasıl denir merhaba?
Elimi kestim az önce,
Kitap düzeltmekten gözlerim şaşı
Anlayacak halim yok incelikleri

Ayşe'yi çağırıp
– Yanıtlasana, diyorum, kardeşini.
Kızım aldırmıyor bile
– Bilmiyorum ki söyleyeyim, diyor.
Kursta öğrendim İngilizceyi
Ama bilmiyorum komşularımızın dillerini.
Türkiye'nin komşularında nasıl denir günaydın?
Ahmet tamamlıyor:
– Onlar da severler mi koşmaca oynamayı,
Çizgi filmi, birdir biri?
İşim başımdan aşkın, yorgunum.
Üstelik Ahmet'in belinde bir oyuncak tabanca
– Belki senin gibi savaşçılık oynarlar, diyorum.
– Ben kimseyi öldürmek istemiyorum ki,
Korumak istiyorum.
Ayşe onaylıyor:
– Zaten biz büyüyünce yasaklayacağız
Silahları
Savaşları.

EVLERE AKŞAM GELİNCE

Akşam kanatlarını gerince evlere
Yola düşünce gece
Bütün çocuklarda aynı tekerleme:
"Evli evine köylü köyüne..."

Nice zorluklarla kazanılırsa evin ekmeği
Öyle lezzetle yenir.
Çorba telaşla bekler sofrada içilmeyi.

Çorba bir tekerlemedir çocukluğumdan
"Tarhana tartar, boğazımı yırtar
Baklava kardeş gel beni kurtar."

Baklava değil çocuklarımızın tatlısı
Masal.
Nice bilseler de dünyayı
Sevinirler Keloğlan'a
Kızarlar düzenbaz Köse'ye

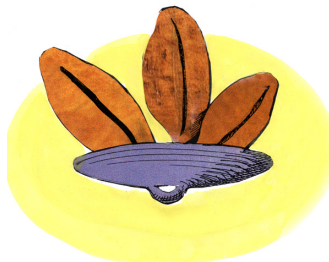
Her akşam
Kim bilir kaç evde
Seslenir analara dedelere çocuklar
"Ne olur bir masal anlat..."
"Yeni bir masal olsun."
Masallar umutları, hınçları halkların
Çoğalmış yinelene
Yenilene.

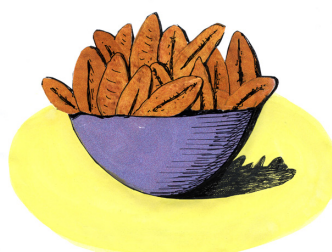
GERÇEĞİN MASALI

Soru soran çocuklara yanıt veren bir masal
Bir Kürt masalı anlatın akşamları:
"Çok eskiden bir köyde
Buğday yetmezmiş kışları.
Buğdayı yetiştirenin eli hamur, karnı aç
Buğday satanınsa bir kuş sütü eksikmiş.
Buğdayı harman zamanı satar
Kışın gider tüccardan buğday borç alırmış köylü.

Tüccarın kapaklı bir kâsesi varmış
Kâse derinmiş,
Kapağı düz.
Kâseyle ölçer satın alır
Kapakla ölçüp satarmış.
Her gün artarmış tüccarın çuvalları,
Her kış açlıktan çocuklar ağlarmış...”

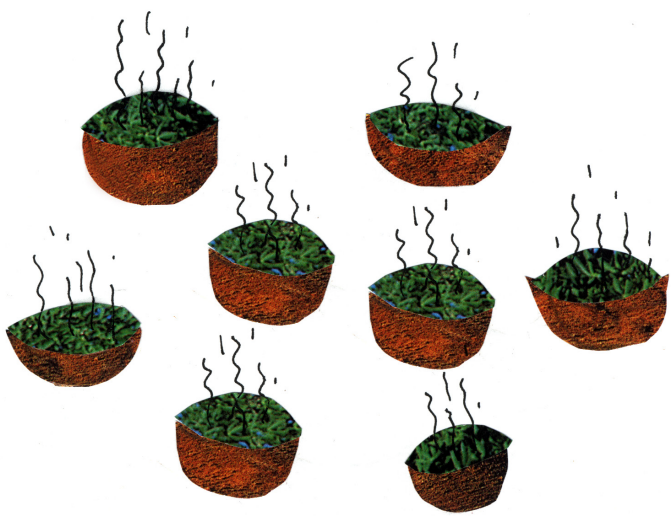

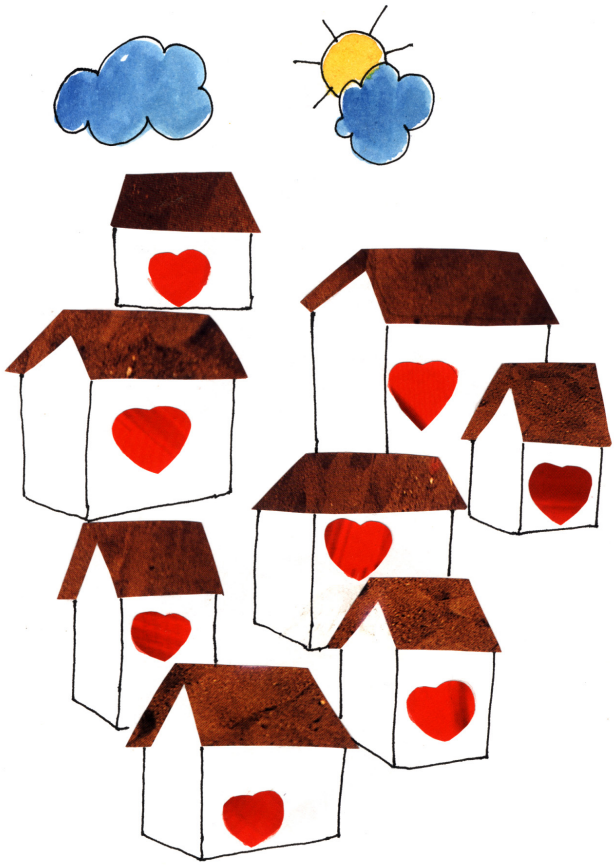
NE PADİŞAH NE ŞEHZADE

Ahmet oğuşturdu gözlerini
Keloğlan'ı bekliyor belli
Ayşe'nin yasalarda umudu
Ama masal bu
Gerçeğin masalı
Ne yasa, ne Keloğlan
Ne padişah, ne şehzade.

MASALIN DEVAMI

"... Bir kış, dul bir kadının dokuz yaşındaki oğlu,
Yatağa düşmüş açlıktan.
Sekiz çocuğu ölmüş daha önce kadının.
Çocuk yalnızca
"Ana bir tas çorba" diyormuş.
Sonra dalıp gidiyormuş.
Zavallı kadın,
Çaresiz dolanır durumuş.
"Bahar olsa ot toplar kaynatırdım"
Diyormuş kendi kendine
"Yaz olsa yeşil ekin doğrar..."

Başını evden uzatmış, adam boyu kar.
"Konu komşunun da hali belli..."
Karla doldurmuş bir çömleği
İçine üç tane taş atıp, sürmüş ocağa
"Oğlum"; demiş, "şimdi kaynar çorba.
Ben hele bir komşudan nane isteyip geleyim."

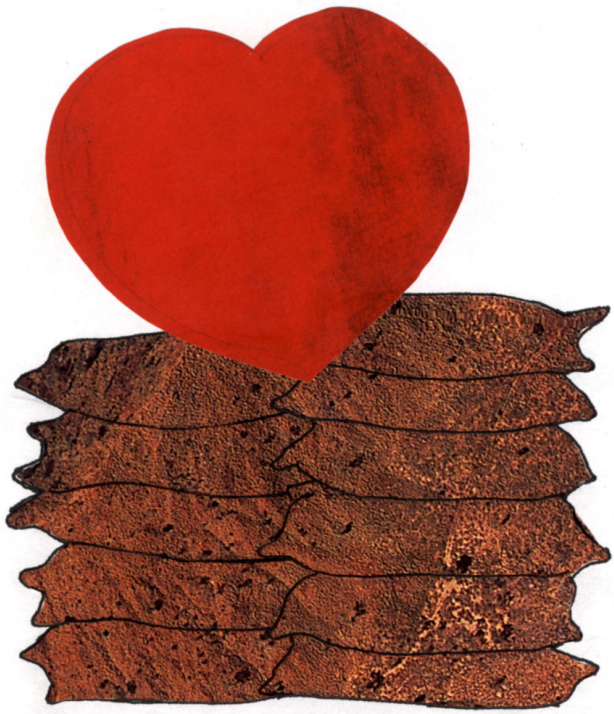

Örtüp başını tüccarın evine yürümüş
Tüccarın hanımı açacak değil ya kapıyı
Beslediği uşaklardan biri açmış.
Her uşak Keloğlan olsa kolay,
Bu çocuğun ruhu uşakmış.

– Ne o teyze, demiş.
Dün geldin ağam vermedi
Allah versin...
Kadın yalvarmış:
– Un değil ödünç istediğim, bir tas kepek.
– Yok, demiş uşak, bir de un olacaktı,
Geçen yılın borcu duruyor daha.
– Ama oğlum hasta, demiş kadın.
– Yaa, diye alay etmiş uşak
İstersen süt getireyim oğluna
Ya da tarhana...
Kadın diretmiş:
– Sen kendi başına konuşma,
Ağanı göreyim.
– Ağamı rahatsız etme, demiş, uşak,
– Ağam şimdi hamamda.
Ve kapıyı kadının yüzüne çarpmış.

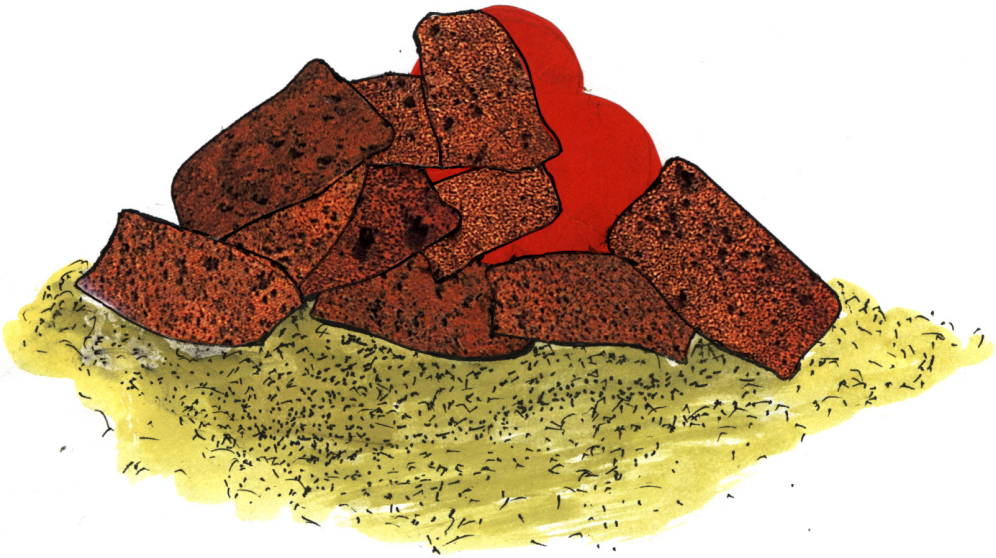

Konağın yanı kubbeli bir hamammış
Kadın durup kalmış çaresiz,
Öfkeyle mırıldanmış:
– Her kış bir oğul göm açlıktan
Her yaz çalış borcun ödenmesin
Hem bir senin derdin olsa neyse
Bu dert her evde
Bir bu yıkılası ev rahat
Bir bu tefeci.

Kadının mı hızlı çıkmış sesi
Tüccarın mı kulağı kirişteymiş.
Sorup uşağına olup biteni, fırlamış.
– Aç kapağı, demiş, ambara ineyim
Şimdi bir iki kişi daha gelir
Şu buğdayları bir denetleyeyim.

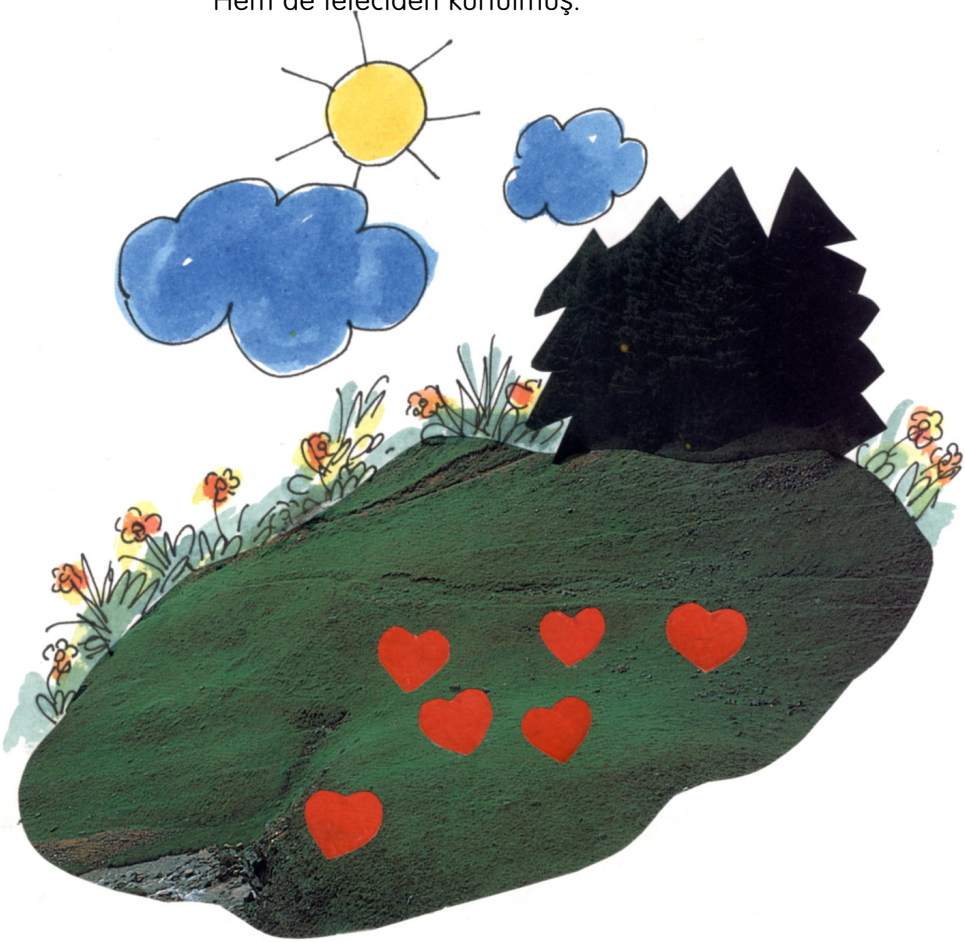
Önde tüccar, arkada uşak
İnmişler buğdayların yanına
Çuvallar sıra sıra

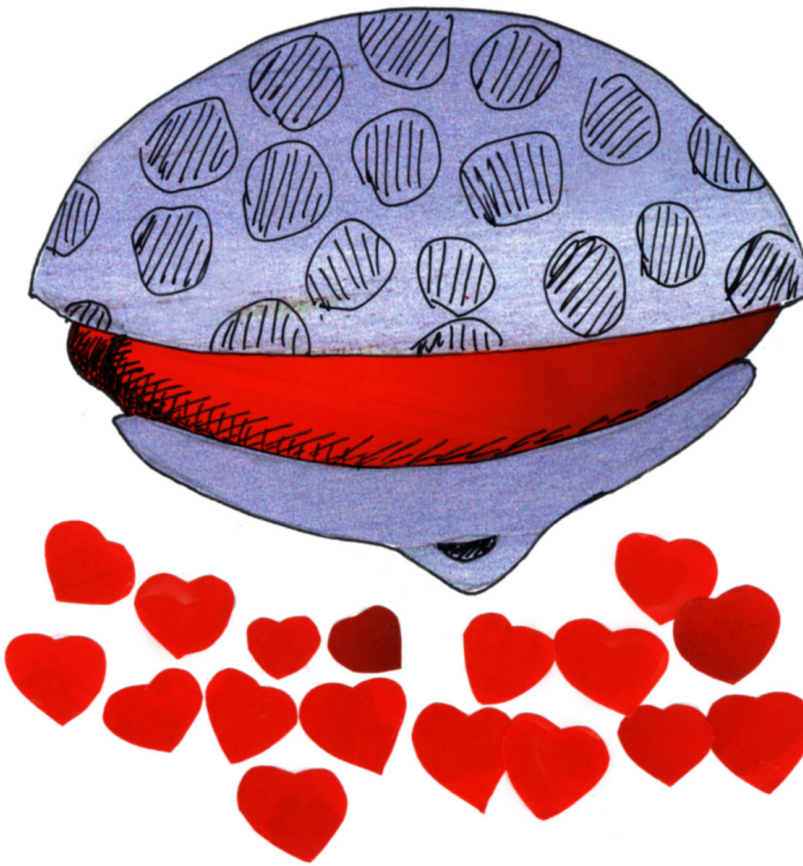

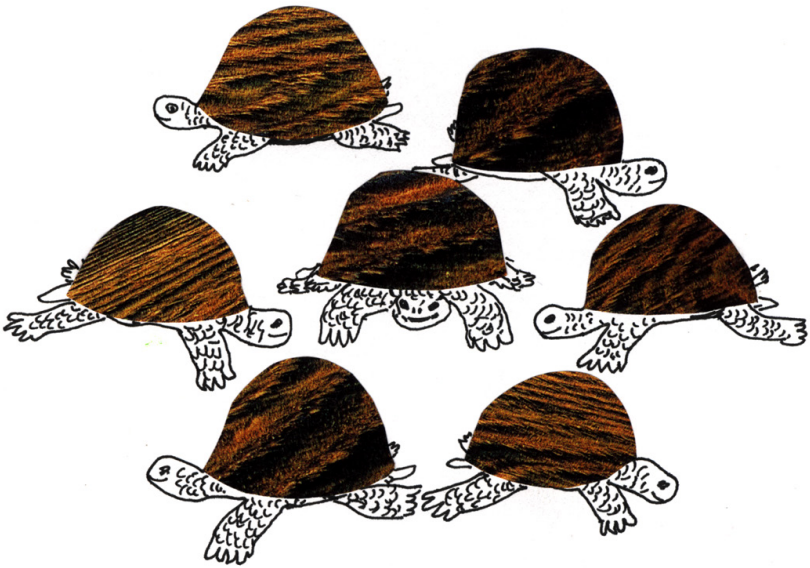
Tüccar keyifle oğuştururken ellerini
Kaymış çuvalın biri
Boşalmış buğdaylar.
Telaşlanmış ağayla uşak
Toplamak istemişler bir acele.
Onlar acele ettikçe
Birbiri ardına bozulmuş denkler:
Soğanlar, patatesler...
Bir tas una karşılık alınmış ev eşyası:
Kilim, yorgan, yatak, minder...
Ve dayanamayıp bunca ağırlığa
Çökmüş yer.
Yıkılmış ambar, konak ve hamam
Ağa burnu, kulağı buğday içinde boğulmuş
Uşağı da.

Sonunda hamamın sıcağıyla karlar eriyip
Erkenden bahar gelmiş,
Yeşillikler belirmiş:
Kazayağı, yemlik, madımak, kuşkuş...

Kısacası hem köylü doymuş
Hem de tefeciden kurtulmuş.

Derler ki
Yıkıntılardan şişman bir kaplumbağa çıkmış
Köylünün biri haykırmış:
– Ağa bu! Kaplumbağa olmuş...
– Ne bildin? demişler
– Bak sırtındaki buğday alırken ölçtüğü kâse
Karnındaki de satarken kullandığı kapak.
Tanrı iki kap arasına sıkıştırmış onu...
Bilinse de ağanın buğdayla boğulduğu
Kaplumbağalarla hatırlanmış
O köyde tefecilerin sonu.

NİNNİ

Gece kitaplarda bekçi resmiyle başlar
Çocuklar da aydedeyle yıldızlarla
aydınlatır karanlığı
Babalar fazla çalışma yapar
Anneler dikiş diker.

Gece kitaplara bekçi amcayla çizilir
Sabahı çalmasın diye
Hırsız kargalar.

Bahar geldi artık
Güneş erken doğacak
Kargaların kanatları kırık
Rahat uyuyun çocuklar.

İÇİNDEKİLER

AHMET'İN SORULARI AYŞE'NİN YANITLARI 9

ÇIRAK ÇOCUKLAR 11

ÇOCUK YILI 15

SAVAŞ VE ANNELER 18

TÜRKİYE VE KOMŞULARI 20

EVLERE AKŞAM GELİNCE 23

GERÇEĞİN MASALI 27

NE PADİŞAH NE ŞEHZADE 29

MASALIN DEVAMI 30

NİNNİ 40

